

Г. Послы съетъ твой, и истинъ твою: та ма настѣниста, и введенія мѧ въ горѣ святѹ твою, и въ селенїи твоѧ.

Д. И внидъ къ жертьвенникъ Бжїю, къ Бгѹ ве. селашемъ юность мою: исповѣмся тебѣ въ грешахъ Бже, Бже мой.

Е. Всکѹю прискорена єси душа моя: и вскѹю смѣшавши мѧ; оуповаи на Бга, якѡ исповѣмся єму, спасенїе лица моегѡ, и Бгѹ мой.

Слѣва:

А: д. Въ конецъ, сънавъ Корѣовъхъ, въ рѣзмъ, тг.

Б. Бже оўшима наshima оўглышахомъ, и отцы наши возбѣстїша намъ дѣло, єже содѣлалъ єси во днѣхъ ихъ, во днѣхъ дрѣвнихъ.

Г. Рѣка твоѧ изыки потреби, и насадилъ ѡ єси, шелобилъ єси люди, и изгнали єси ѿ.

Д. Не бо мечемъ своимъ наслѣдиша землю, и мышца ихъ не спасе ихъ: но десница твоѧ, и мышца твоѧ, и просвѣщенїе лица твоего, якѡ благоболилъ єси въ нихъ.

Е. Ты єси самъ царь мой и Бгѹ мой, заповѣдаи спасенїя Іакова.

Ж. Съ тебѣ враги наша изводемъ роги, и ѿ имени твоемъ оўничижимъ востающыя на ны.

З. Не на лѣку бо мой оуповай, и мечъ мой не спасетъ мене: